Fanboy mangaajánló

Írta: NewPlayer

Múltkor leginkább isekai mangákat néztünk meg, most megpróbálok egy kicsit más irányba is elmenni. DE a 100+ mangából, amit olvasok 99+ isekai, szóval nagyon nagy mozgásterem nincsen. Lehet kéne mást is olvasnom?

The Wrong Way to use Healing Magic

Ha már megígértem, hogy nem csak isekai lesz, akkor kezdjük a sort egy isekaijal!

Történetünk ott kezdődik, hogy három hőst megidéznek egy fantasy világba: két fiút és egy lányt. Hőseink éppen együtt sétáltak haza az iskola után, mikor egyszer csak megtörtént az elképzelhetetlen, és átkerültek egy varázslat és démonok átitatta helyre.

A három hős közül kettőt mindjárt el is visznek kiképezni, ám a harmadik, egy fiú nem ilyen szerencsés. Kiderül ugyanis róla, hogy különleges erővel rendelkezik, ami azt jelenti, hogy képes használni a gyógyítás varázslatot! Így az ő sorsa nem annyira rózsás, ugyanis egy különleges osztagba sorozzák be, ahol főleg olyanok vannak, akik tudnak varázsolni. A fő feladatuk pedig nem más, mint a harcmezőn a sérülteket visszavinni a táborba. Így kezdetét is veszi, a kegyetlen kiképzése!

Engem ez a történet már alapból megfogott. Azt látni, hogy a gyógyító varázslatot egy egészen különleges módon használják, nagyon érdekes volt. Még nem tartunk nagyon elől, ugyanis a sorozat még csak a harmadik kötetnél jár és én eddig 14 fejezetet olvastam el, de egy igen érdekes kis történet alakulgat ki.

A manga rajzolására szerintem nem lehet panasz. A képkockák látványosak és részletgazdagok, pedig hátteret nem mindegyik kapott. Ez általában engem zavarni szokott, de most valahogy itt nem zavar. Nagyon jól bánnak a színekkel: hogy egészen pontos legyek a feketével és annak árnyalataival. Az éles határvonalakat pedig én egyenesen imádom!

Már a címe is nagyon megmozgatja az ember fantáziáját! Hogyan lehet rosszul használni a gyógyító varázslatot? Hát így!

Solo Leveling

Mikor eredetileg terveztem, hogy mikről fogok írni, akkor ezt a mangát még nem is olvastam. Úgyhogy egy kicsit felborítottam a tervem és kicseréltem egyet. Annyit kell előljáróban tudni erről, hogy egy koreai webtoonról van szó. Alapvetően nem oldalak vannak, hanem egy hosszúkás kép egy-egy fejezet. Nem hosszú, pár perc alatt elolvasható egy fejezet és tökéletes mobilon való használatra. Pont egy bizonyos tevékenység mellé van kitalálva! *kacsint* *kacsint* Na jó, a buszon ülve is tök jól lehet olvasni!

Történetünk Koreában játszódik, egészen pontosan Szöulban. 10 évvel a „the Gate” nevű esemény után vagyunk, ami alatt kapuk nyíltak más dimenziókba. Az emberek ezeken a kapukon át jutnak el más világokba, más kazamatákba, ahol teljesíteni kell egy küldetést, hogy a kapu bezáródjon.

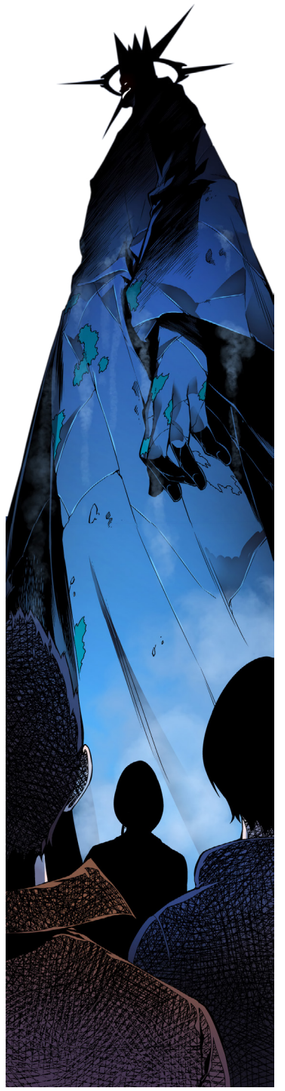

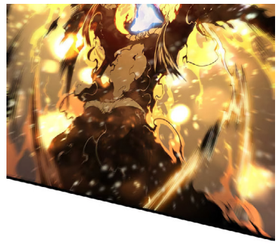

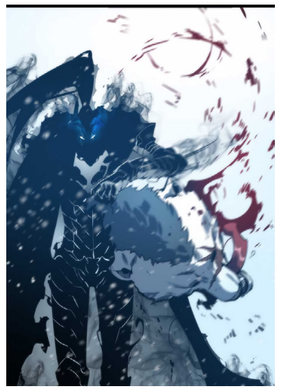

Akik a kapukat járják, vadászoknak hívják, közülük sokan céhekbe tömörültek és együtt utaznak. A történetünk egy kezdő vadászról szól, aki még csak a legkisebb szinten, E rangon áll. Az ő történetébe csöppenünk be és követjük nyomon, hogy hogyan is küzd meg a kapukkal. Nem is kell nagyon sokat várni, ugyanis már a történet elején megtörténik az, ami miatt a sorozat a Solo Leveling címet kapta, így utána a hősünk egyedül próbál meg fejlődni.

A grafikáját tekintve egyszerűen nincsenek rá szavak, hogy mennyire mesterien meg van rajzolva az egész! A rajzoló nagyon jól bánik a hellyel, nagyon jól játszik azzal, hogy ez egy hosszú kép. Az egész képregény színes és látványos. Most ott tartunk a történetben, hogy ilyen szellem lények is megjelentek és valami hihetetlenül jól néznek ki! Én nem is értem, hogyan tud valaki így rajzolni!?

50 fejezet környékén tartok az olvasásban, a cikk írásának pillanatában az 52. fejezet érhető el. De hetente jönnek az új részek, így nem maradunk sokáig Solo Leveling nélkül!

Aki eddig ódzkodott a koreai művektől, annak most megfog változni a véleménye! Jelenleg számomra ez a kedvenc az összes közül, amit olvasok.

Nem is akarom tovább szaporítani a szót, olvassatok bele!

Senpai ga Uzai Kouhai no Hanashi

Következő versenyzőnk már egyértelműen nem az isekai kategóriába tartozik!

A történet egy senpairól és az ő kouhaijáról szól. Egy vállalatnál dolgoznak mind a ketten és a kis rövid történetekben élik a hétköznapi életüket. Tényleg semmi extra nincsen benne, egy egyszerű slice of life manga, egy kis rózsaszín beütéssel.

A senpai egy nagydarab magas férfi, aki mindenkivel kedves, a kouhai pedig egy alacsony,

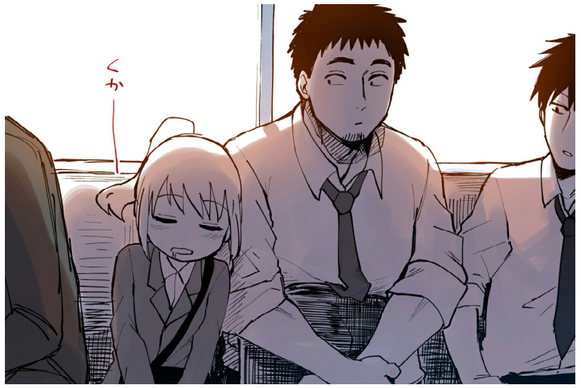

mindig mérges hölgy. Kettejük vicces történetébe tekinthetünk bele. Az egészet körüllengi a szerelmi légkör, de még semmi komoly nem történt benne. Egyszerűen együtt dolgoznak, a munkatársakkal együtt szórakoznak és ennyi is a történet.

Grafikáját tekintve egy kicsit érdekesebb már az egész. A karakterek szépen vannak megrajzolva, most az 50. fejezet környékére már egyre színesebb az egész. Érdekes, hogy a hátterek itt is el vannak nagyolva, és itt sem zavar annyira, amennyire szokott.

Egy-egy fejezet pár oldal, leginkább 4-5, így nem egy hosszú olvasmány. De tökéletesen feldobja a napomat, amikor reggel elolvasom az új részt és máris jobb kedvvel indulok neki a napnak. Ennél több azt hiszem, nem is kell!

Egy dolgon gondolkodom az elejétől kezdve: vajon azért színesebb a manga, mert a kis mé-
regzsák egyre színesebben látja a világot?

Tondemo Skill de Isekai Hourou Meshi

Még mielőtt nagyon elkanyarodunk az isekai kategóriától gyorsan visszatérünk hozzá!

Történetünk főszereplője egy átlagos japán irodai alkalmazott, akit negyedikként ídéztek meg egy fantasy világba, ahol nem csak a főhősünk, de az idézői is össze vannak zavarodva, hogy mi is történhetett.

Egy gyors eszmecsere után emberünket szabadon is engedik, aki pedig nagyon nem aggódva a helyzetén beleveti magát az új világba! Ebben segítségére lesz egy fenrir (óriás farkas) és később egy slime is!

A leginkább főzőműsorra emlékeztető mangában azért néha vannak harci jelenetek is. Ám az alapfelállás mindig az, hogy főszereplőnk valami szuper japán kaját készít, amiért aztán mindig odavannak a körülötte lévők. Talán most kezd a 17. fejezet környékén alakulni valami, ami még később érdekes lehet. Majd meglátjuk!

A manga rajzolását tekintve eléggé különleges darab. Abba a kategóriába esik, hogy vagy

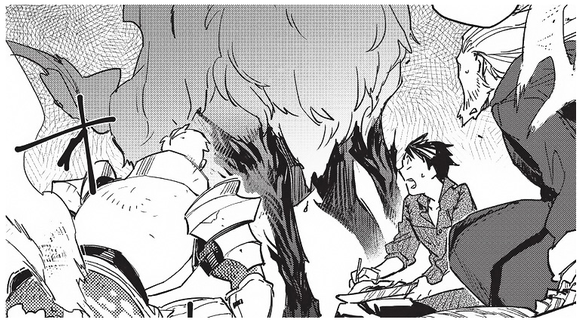

tetszik nekünk, vagy ki nem állhatjuk. Nekem szerencsére tetszik! Az egésznek megvan az a hatása, hogy ezt kézzel rajzolták. Néha elnagyolt, néha sok a vonal, néha pedig nagyon részletes. A hátterek hiánya eléggé zavar, de kárpótolnak a nagy dupla oldalas képek! Alapvetően szeretem az ilyen semmittevős mangákat. Ebben éppen megfelelő arányban van a főzés és a harc. Egy fejezet csak arról szól, hogy a kajákat próbálják, majd pár fejezet után pedig egy nagyobb csatára készülnek. Kellően változatos számomra az egész!

Isekai Onsen ni Tensei shita Ore no Kounou ga Tondemosugiru

Végezetül pedig egy „különlegesebb” darabot hagytam utoljára, ugyanúgy, mint múltkor! Aki egy kicsit jártasabb a japán kultúrában az már tudja, hogy a címben szereplő onsen a melegvizű forrást jelenti. Az isekaiból pedig lehet következtetni, hogy ez az isekai kategóriába tartozó mestermű lesz! Még így is meglepő az alapfelállás, ugyanis arról van szó, hogy főszereplőnk halála után átkerül egy másik világba és egy onsenként éled újjá. (Wut?) Be kell vallanom férfiasan: sok mindent láttam már, de erre én sem számítottam. Nem is tudom, hogy a történetet hogyan mutassam be. A kezdetben csak egy kis „pocsoja” az onsen, ahova elkezdenek járni a környékből a női kalandozók. (Kik mások jönnének? Jó hogy ők!) Ezzel egyre nagyobb és nagyobb lesz, már saját épületei vannak. A vendégek is rendszerint jönnek, sőt már egyre többen. De jaj! Micsoda tragédia! Fordulat a köbön! Megjelenik egy rivális onseneket üzemeltető nő (ki más)! Most mi lesz?

Ha őszinte akarok lenni, voltak pillanatok, amikor úgy gondoltam, hogy ezt a sorozatot én dobom. Főleg akkor, amikor egy befőttesüvegben vitték magukkal az onsent… Tipikus bugyuta hárem-ecchi, rengeteg meztelenkedéssel, klisékkel és egy agyament alapfelállással (fogadásokat

nálam lehet kötni arra, hogy mit szívott a készítője!). Ez a mű csak azoknak fog „tetszeni”, akik olyan megrögzött ecchi imádók, mint én és szemet hunynak a manga hibája felett egy kis meztelenkedésért cserébe.

Grafikájáról nem nagyon akarok beszélni. Nincsen vele gond. A stratégiailag fontos jeleneteket (értsd: pucérkodást) kellően jó minőségben tudta a készítő ábrázolni. A többi jelenet meg kit érdekel?

Ha jobban belegondolok, inkább ne kezdjen bele senki sem! Én is dobni fogom! Csak még egy fejezetet megvárok…